

O teu engado
ficou bailando no ar
enchéndoo todo
cun cheiro inconfundible.

Cando voltei a aquela casa
anos despois
o teu engado
aínda desdebuxaba arañeiras coas lembranzas.

De súpeto
unha bafarada de vento
entrou por unha das fiestras rotas
deixando tras de si
unha mensaxe escrita coa xema dos dedos no pó:

“a maxia de cada recuncho
reside na arañeira respuntada por cada unha das persoas que o
habitou”.

Asubíos coloreados en pedra

Cotaredo XIII